

*Medlemstidning för Öckeröarnas Släktforskarförening
Nr 1   2011   Årg 13*

*Avgående ordföranden Sture Olofsson avtackas här med blommor av
tillträdande ordföranden Claes-Göran Sörensson*

Styrelsen år 2011

Ordförande	Claes-Göran Sörensson	96 93 38
V ordförande	Hans Taremark	96 73 25
Kassör	Helene Sörensson	96 71 55
Sekreterare	Agneta Zachariasson	96 50 41
Ledamot	Gunnar Alexandersson	96 75 70
Ledamot	Arne Börjesson	96 61 55
Ledamot	Lena Knutsson	96 17 88
Suppleant	Roland Vejfors	96 76 14
Suppleant	Carl-Olof Olausson	96 62 31
Suppleant	Jan Ek	96 66 70

Styrelsen meddelar

- **Hemsidan** – på föreningens hemsida www.oosf.se kan ni hitta namn, adress, mail, telefonnummer till styrelsen. Hör gärna av er till oss med idéer, funderingar, förslag, frågor osv.
- **Fotografier** - Har ni några fotografier som ni vill dela med er av till vår hemsida? Hör av er till Hans på adress webmaster@oosf.se . Gamla fotografier är alltid intressanta.
- Föreningen kommer att under året övergå till **bankgiro nr 734-3999** vi kommer att under en övergångsperiod använda oss av både bankgiro och plusgiro 71 19 28 - 2
- **Bingolotter**. Stöd föreningen genom att prenumerera på Bingolotter. När ni anmäler er som **prenumeranter** skall ni uppge att ni vill stödja Öckerööarnas Släktforskarförening.
- **Utflykt 14 maj** – I år börjar vi utforska vårt vackra Bohuslän. Vi samlas 08:00 på Hönö Pinan för att ta 08:20-färjan, vi möter upp Björkö-Kalvsund-Torslanda-bor på Lilla Varholmen. Färden går sedan till Gustafsberg där vi träffar vår guide Håkan Karlén. Det blir fika på Cafe Snäckan och därefter en guidad rundvandring. Sedan antrar vi åter bussen och tar oss till Uddevalla museum där en guide väntar och tar oss runt museet. Efter det äter vi lunch på museet innan vi fortsätter vår färd mot Skaftö. Vi tar en promenad i Fiskebäckskil, fortsätter sedan mot Rågårdsvik och Ellös innan vi tar oss hemöver. **Kostnad 500 kr/pers. Anmälan till Agneta senast 21 april. [agneta@oosf](mailto:agneta@oosf.se) eller 96 50 41**
- Föreningens DVD-skivor Öckerö Socken har nu utkommit med en ny utgåva **Öckerö Socken 1895 – 1941** till en kostnad av 395 kr för medlemmar, 495 för icke-medlemmar. Samt en komplettering för den som redan har den första utgåvan 1895-1939 kompletteringen kostar 75 kr för medlemmar och 100 kr för icke-medlemmar. Beställ hos Agneta: agneta@oosf.se eller 96 50 41.

Tack för mig!

Det har gått två decennier sedan släktforskarna på Öckeröarna samlades i en nybildad förening. Det blev verkligen en start från noll. Forskningsmaterialet var mycket begränsat och svåråtkomligt och det krävdes täta besök på landsarkivet i Göteborg. Allt tog mycket tid och forskningen gick långsamt. Idag är allting annorlunda. Till rimliga kostnader kan man släktforska hemma vid datorn. Allt är mycket enklare och går mycket snabbare. Samarbetet med andra forskare via internet ger också snabba och säkra resultat. Trots det är huvudregeln fortfarande att alltid själv kontrollera alla data och alltid personligen kunna svara för det korrekta i forskningsresultaten. Frågan är ändå om det inte var mer fascinerande att släktforska för tjugo år sedan när det fortfarande gick att öppna de gamla kyrkoböckerna på landsarkivet...

Många föreningsmedlemmar har lagt ner mycket möda på att tolka, fotografera och registrera Öckerö sockens kyrkoarkivalier. Det arbetet är ovärderligt för kommande generationers släktforskare med rötter i socknen. Det mesta av tolkningsarbetet av betydelse för forskning kring anor från Öckerö kan nog sägas vara avslutat år 2012. Den jubileumsutställning, som styrelsen och andra förberedde hösten 2011 och som genomfördes under februari 2012, kan nog ses som en god summering av de gångna decennierna i föreningens arbete.

Efter elva år som ordförande vill jag slutligen önska vår nye ordförande Claes-Göran Sörensson och hans styrelse all lycka till i det fortsatta arbetet. Någon gång kanske jag återkommer med en rapport om mitt påbörjade arbete med min släktrönika.

Hälsö 15 mars 2011

Sture Olofsson

Ordföranden har ordet

Först o främst vill jag tacka min företrädare, Sture Olofsson, som gjort ett fantastiskt jobb med att styra föreningen, med glädje och noggrannhet. Jag uppskattar verkligen allt arbete han lagt ner. Att överträffa honom i detta finns det ingen som kan. Så nu blir det bara gå en väg..... Tack ska du ha Sture!

Som ny ordförande i föreningen, har jag inte satt in mig ordentligt i vad som skall göras.

Som t.ex. att skriva en bit i vår tidning. Får se vad det kan bli.

Jag blev ju vald på årsmötet, helt överrumplande, mot min vilja, och var inte beredd på det. Men nu får jag ta skeden i vacker hand och äta så gott jag kan.

Nu vet jag inte om jag är rätt person till detta. Jag är nog bäst på, att stötta en ordförande, som andra hand, s.a.s. Någon administratör är jag inte. Men vi har ju fått en ny styrelse och kanske kan vi arbeta på ett annat sätt. Ser fram emot att kanske ändra på en del saker.

Om inte alla känner mig, så har jag släktforskat sen tidigt 90-tal och byggt upp en rejäl fil med ca

22 000 individer sammankopplade med mig. Se www.claesgoran.se

Vidare har jag och min hustru Margareta fyra barn och tre barnbarn som vi älskar. Har en grund som sjökaptan, och har seglat på de "sju haven". Men de sista åren, kört den Gula färjan till önarna. Jobbar en del inom min församling, Hönö Missionsförsamling, med konferensen osv. Men nu har vi ett nytt släktroskarår framför oss. Vi inleder med en medlemsresa den 14 maj upp i Bohuslän, inte så långt denna gång. Först till Gustafsbergs havsbad det första i Sverige, av sitt slag, där fikar vi, sen till Bohuslänns Museum, i Uddevalla, med guidning om två nationers förening (Sverige-Norge) tror jag. Lunch äter vi där.

Vidare ut mot Skaftö, med inspelningsplatser för TV-serien "Saltön" och kanske konstnären Karl Wilhelmsson m.m. skall bli roligt.

Jag önskar alla släktforskare en härlig vår och sommar.

Mvh

Claes-Göran Sörensson

Anita Utbult har skickat in fotografier, kopior och urklipp som handlar om hennes morfars far Kronolotsen Hans Petter Zackariasson född 1851, Anitas morfar var tullaren Hildor Zackariasson född 1875.

Ur Göteborgs-Posten Torsdagen den 7 oktober (årtalet var tyvärr bortklippt):

Skeppsbrott och lotsbragder i skärfyllda farvatten

När hjulångare fick tjänstgöra som lotsbåt och Fotösund var vinterhamn.

Den gamla historien om fiskaren, som blev tillfrågad om han kände till alla grund, och när båten plötsligt törnade på, sa: "Här har vi ett", har skrattats åt som en god anekdot. Men skämtet kan ligga allvaret mycket nära, och här på västkusten finns det många platser, där både fiskare och andra med farvattnen förtrogna seglare genom en felbedömning eller till följd av strömsättning kunna köra på en både även i relativt gott väder. Huru mycket närmare lurar då inte faran, när under storm och dimma fartygen närma sig kusten.

Nu har hösten åter kommit med sina stormar. Kustlandet ändrar fysionomi. De kala klipporna verka kalare och ogästvänligare, havet, som legat glittrande i sommarsolen, har blivit mörkare och visar allt emellanåt sina stormpiskade vågkammar. Och när stormen och diset börja härska över havsbandet, är lotsarnas svåra tid inne.

En dag, när höststormen for vinande in över skären sutto vi hos gamle lotsen H P Zackrisson på Hönö Klova och talade om gamla tiders förhållanden. Där utanför kusten ha många skeppsbrott ägt rum och många hårda strider med elementen ha lotsarna fått utkämpa. Vi minnas väl litet var, när ångaren "Sydland" gick på grund utanför Hönö; hr Zackrisson nämner flera andra skeppsbrott, ångarna "Gitana" och "Manja" som gingo på vid Hönö Bådar, och han mindes mycket väl att ett stort järnskepp, som under dimma gick på vid Lapposand. Det stora skeppet hade oskadat drivit in mellan grund, där det eljest är så gott som omöjligt att ta sig fram, och sedan kört rakt upp på land. Detta var endast några få av skeppsbrotten där ute, som vår sagesman för tillfället erinrade sig.

Nu är ju Hönö Lotsstation för länge sedan indragen, men det har funnits en tid, då Hönölotsarna hade mycket att göra och

Fotösund betydde åtskilligt för sjöfarten på Göteborg.

- Det var andra förhållanden förr i tiden, - säger den gamle lotsen, där han sitter rak och obruten av åren. - När ännu ångan inte vunnit över seglen fingo fartygen oftare söka nödhavn och under stränga vintrar, innan isbrytare börjat hålla farlederna öppna, gingo segelfartygen in i skärgården och ankrade över vintern. Det blev mången gång långvarigt stillaliggande. Litet varstans inne i de lugna sunden kunna vi ännu upptäcka stora järnringar i bergen. Dessa ringar äro minnen från den gamla tiden. I dem förtöjde segelfartygen, då de måste söka nödhavn under stormarna.

Den gamle lotsen samlar minne från sin tjugoåriga lotstid på Hönö. - Ofta nog var det livligt här ute i sundet; jag minns en gång på 1870-talet - det var för resten i slutet av oktober - då vi på två dagar togo in 34 fartyg under storm. Då var det inte att tänka på vila eller bestämda vakter. Så minns jag att det vintern 1871 var många fartyg i Fotösund. För se Fotösund frös sist till och gick först upp på våren i hela skärgården. Det var för resten en mycket svår vinter 1871. Vår lotsbåt låg infrusen, infarten till Göteborg var stängd. Det var endast inne i själva Fotösund det var öppet.

Just den vintern låg en av Göteborgs största fiskhandlare, Aron Andersson i Norge och köpte upp och befraktade sill till hemstaden. Isen fick naturligtvis inte hindra och en gång låg där åtta stora skutor och tre ångare ute vid iskanten. Då var det att uppbåda folk för att såga in båtarna till Fotö och där sågades och sågades så det stod härliga till. Och sedan väl båtarna kommit in uppbådades ett 60-tal Hisingsbönder, som inställde sig med häst och släde för att köra sillasterna över isen in till Göteborg. Nå, både skutorna och ångarna blevo lossade, och några av båtarna, som tillhörde norrmännen, skulle

hem efter mera sill. En av skepparna, som hela tiden visat sig mycket spansk, tyckte förstas att han i fortsättningen kunde undvara lots. Och när han kom tillbaka signalerade han inte efter lots. Men den försummelsen blev honom dyr. Skutan upptäcktes drivande i isen. Besättningen hade övergivit den och endast skepparen var kvar ombord. Skutan låg och drev uppåt Marstrand, där lotsarna fingo ingripa och släpa in den i Rörö hamn. Den gången fingo lotsarna 30.000 kr i bärgarlön, en dyr läxa för skepparen.

Vid dylika tillfällen hade man ju inte stor nytta av de små lotsbårarna, men för ett 60-tal år sedan fanns det en gammal hjulångare "Göteborg", kapten Carl Höglund, som fick tjänstgöra som lotsbåt, när isen blev besvärlig. "Göteborg" fick då ofta ligga ute vid Fotö och kol fick man köra ut efter häst över isen. När något fartyg blev synligt utanför kusten, var det att ropa an den gamle hjulångaren och nog var den till stor hjälp på den tiden.

- Men lotsarna kunde få otrevligare arbete, - säger hr etaoin taoin & arbete, - tillägger hr Zackrisson – Jag minns en gång, det var strax före jul, då en tysk brigg låg och drev här utanför i hård storm. Efter mycket besvär i den höga sjön lyckades vi komma i närheten av haveristen och så sattes jag ombord. Briggen låg med ena brädgången under vatten. Vi försökte sätta till två små stumpar, för att få in skutan. Men det gick inte. Under hela dagen och natten låg briggen och drev med aktern före. Något varmt gick det inte att få i kroppen det dygnet. Och när som helst kunde vi befara att briggen skulle kantra i den höga sjön. Först vid 9-tiden följande morgon lättade stormen och då hade briggen drivit upp mot Marstrand. Vinden gick då över till sydlig och vi satte till nya segel och lyckades slutligen få in briggen till Fotösund. Ja, det var en bland många besvärliga lotsningar. Det gick ju lyckligt den gången.

När vi försöka leda samtalet in på den gamla lurenredjaretiden skakar den gamle lotsen leende på huvudet. Från den tiden minns varken han eller någon annan nu levande något. För all del, visst finns det gamla historier som gått i arv från de gamla.

- En liten smugglingshistoria, som far min berättade, minns jag nog – säger hr Zackrisson. – Det smugglades ju här som annorstädes förr i tiden. När den här historien inträffade fanns där ännu ingen tullstation på Hönö. Men tullmännen på Kalvsund hade fått nys om att det smugglades in mycket tyger och en hel del smuggelgods måste finnas på Hönö. Alltså begåvo sig ett par tullvakter från Kalvsund till Hönö, där en sjöbod utpekades som gömställe för smuggelgodset. Sjöboden var förstas låst och tullarna gingo till ägarens stuga för att anställa räfst. Men gubben själv var borta och gumman tog emot. – Ni har smuggelgods i sjöboden, - sa tullmännen.

Gumman, som mycket väl visste vad som fanns nere i boden, tappade inte koncepterna, utan gick lugnt bort och hämtade nyckeln till sjöboden.

- Inte har jag sett till något, men här har ni nyckeln, så kan ni själva se efter.

Då tittade tullmännen på varandra och kommo överens om att de kunde spara sig besväret med att gå ned till sjöboden. Om där funnits något, så hade naturligtvis inte gumman velat lämna ut nyckeln.

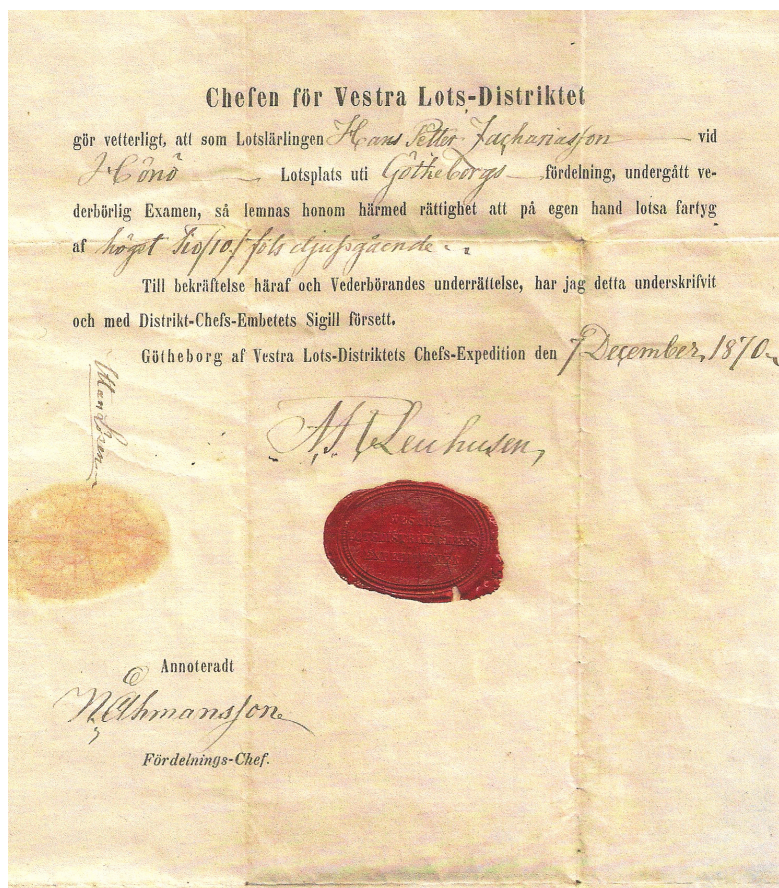
Men gumman myste belåtet när de hade gått och gubben passade under natten på att få smuggelgodset till ett säkrare gömställe.

Sådana små episoder kunna nog letas fram många, men de ha ju ingenting med lotsarnas arbete att göra. Vi ha rökt ur våra pipor och gå ut på klipporna. Stormmolnen jaga över kustlandet, bränningarna spola dör ute över skären och längst vid horisonten synes en ångare arbeta sig genom sjöarna.

1931

Kongl. Direktionen öfver Flottans Pensionskassa

gör härmed vederligt: att som afskedade kronoloten på Åker-
gårdsgat. vid f.d. Konig Loteriet inom
västra loteridistriktet Hans Petter
Zackariasson

enligt inkomna bevis är $56\frac{9}{12}$ år gammal och tjänat i $30\frac{6}{12}$ år, deraf $36\frac{6}{12}$ år
från 20 års ålder

samt för öfrigt under tjänstetiden uppfört sig redligt och väl; alltså kommer han,
likmätigt gällande reglemente och Kongl. Kungörelsen den 21 September 1888, att
genom Flottans Pensionskassa undfå pension i 3^e klassen, af statsverket med
kronor och pensionbidrag från lotaverket med kronor, eller till
sammans ettundradrigge kronor årligen, eller tio
kronor = öre i månaden. Pensionen beräknas från och med februari
månad år 1908 till och med den månad, i hvilken pensionstagaren afgår, och bestås
härjente två månaders pension i begrafningshjelp efter afstiden pensionstagare.

Carlskrona den 22 januari 1908.

Arvidsson
L. J. Lundberg L. J. Lundberg
Arvidsson Arvidsson

Kronolotsen **Hans** Petter Zackariasson med dottern Ellen

1932

*Anita Utbults morföräldrar:
Emelia o Hildor Zackariasson, tullare f 1875
son till Hans Petter Zackrisson*

Idag bor Anitas dotter i huset

Olof Andersson
Hönö Heden
f. 1801-02-02
d. 1839-05-17

Far: Anders Olsson
Mor: Mareth Andersdotter
Hönö Heden

Personalia

Mannen Olof Andersson från Hönö Heden begravs idag här vid vår kyrka och han föddes på Heden 1801 d. 2 febr. Föräldrarna voro Anders Olsson och Mareth Andersdotter derstädes hvilka honom till h. Dopet befodrade då han således till medlemi Christna församlingen i tillväxande åldren läste han sig fram till nattvarden och brukade den så väl i helso som sjukdomsdagen, samt har gjort sig känd för väl rägdadt lefvne. För omkring 16 år sedan ingick han gifte med dåvarande hemmadottern Helena Svendotter boende i samma gård hvarest hans eget hem var, och med henne hade han 6 barn, bland hvilka 2 äro redan före honom farne hädan, men 1 son och 3 döttrar ännu lefva. Vid choleratiden blef han mästerlots efter då aflidne Olof Ericson och har både förut och sedermera haft såvida jemn helsa intills han i Vintras ungefär vid Kyndelmäss insjuknade med flygande giktvärk i kroppens nedre delar men hvilken plåga småningom steg uppföre till den ömtåligare delen hufvudet och då gafs altså tecken till förvandling. Hans lekamliqa vånda på sotsängen var faslig och sjukdomen fortfor länge hvartill och jag vid ett besök var ett vittne Olof Andersson dog d. 17 Maji kl. 11 e.m. i en ålder af 38 år 3 mån 13 dagar och sörjes isynnerhet af efterlevande maka och barn

Sofve han i frid och ro etc.

Protokoll fört vid Öckeröarnas släktforskarförenings årsmöte 2011-02-16

Närvarande vid årsmötet: ca 50 personer

Sture hälsade alla välkomna, och pratade om föreningen under de gångna åren. Sture meddelade mötet att han avgår efter 11 år som ordförande, men kommer att stanna kvar i föreningen. Han nämnde också att Helene suttit som kassör i föreningens alla 20 år, Agneta har suttit som sekreterare i 16 år. Flera av våra medlemmar har varit med sedan starten. För att visa föreningens uppskattning till vår trogna kassör överlämnades en bukett blommor. Utställningen på biblioteket nämndes och medlemmarna uppmanades att besöka den där finns mycket intressant att titta på och läsa, många intressanta foton, kartor, släkttavlor mm. Thomas Småberg kommer att berätta om medeltiden efter mötet.

- §1 Sture förklarade årsmötet öppnat.
§2 Till ordföranden för årsmötet valdes Sture Olofsson
§3 Till sekreterare för årsmötet valdes Agneta Zachariasson
§4 Till justeringsmän att jämte ordföranden justera dagens protokoll valdes Sven Bengtsson och Björn Alexandersson.
§5 Dagordningen godkändes.
§6 Frågan om årsmötets behöriga utlysande genom brev och annonser godkändes. Till nästa år läggs den även ut på hemsidan.
§7 Styrelsens verksamhetsberättelse upplästes och lades till handlingarna.
§8 Revisorernas berättelse upplästes och lades till handlingarna.
§9 Ansvarsfrihet för styrelsen för det gångna verksamhetsåret beviljades.
§10 Som ordförande för föreningen valdes Claes-Göran Sörensson
§11 Som ordinarie ledamöter i styrelsen valdes Heléne Sörensson, Gunnar Alexandersson, Lena Knutsson, Arne Börjesson, Hans Taremark och Agneta Zachariasson.
§12 Som suppleanter i styrelsen valdes Roland Vejfors, Carl-Olof Olausson och Jan Ek .
§13 Som revisorer valdes Tage Oskarsson och Anders Börjesson. Till revisorsuppleant valdes Thord Källefors.
§14 Som ledamöter i valberedningen valdes Ola Strömsjö (sammankallande) och Sture Olofsson, som suppleant valdes Bo Åvall.

- §15 Styrelsens verksamhetsplan upplästes och godkändes.
§16 Fastställande av budgeten. Ett budgetförslag presenterades av Hans Taremark och godkändes av mötet.
§17 Årsmötet beslutade att årsavgiften för 2012 skall vara oförändrad: 100 kr/pers eller 150 kr/hushåll.
§18a Som firmatecknare för föreningen utsågs ordföranden, kassören och sekreteraren att var för sig teckna föreningen.
§18b Som firmatecknare för föreningens Bingolottoverksamhet utsågs kassören och den av styrelsen utsedda Bingolottoansvarige.
§19 Övriga ärenden som hänskjutits till årsmötet: Inga motioner hade inkommit.
§20 Ordföranden tackade alla för visat intresse och förklarade årsmötet avslutat. Överlämnade ordförandeklubban till Claes-Göran Sörensson. Sture avtackades med en vacker blombukett. Margareta Sörensson förärdades även hon en bukett för att hon ställt upp med brödbak o kaffekokning till vårt möte.

Vid protokollet

Justeras

Agneta Zachariasson

Sture Olofsson

Justeras

Justeras

Sven Bengtsson

Björn Alexandersson

Verksamhetsberättelse för ÖÖSF år 2010

Styrelsen har under verksamhetsåret bestått av:

Ordförande	Sture Olofsson
Vice ordförande	Hans Taremark
Kassör	Helene Sörensson
Sekreterare	Agneta Zackariasson
Ledamöter	Claes-Göran Sörensson Gunnar Alexandersson Lena Knutsson
Suppleanter	Roland Vejfors Carl-Olof Olausson
Revisorer	Tage Oskarsson Anders Börjesson
Revisorssuppleant	Thord Källefors
Valberedning sammankallande	Ola Strömsjö,
Suppleant	Sture Olofsson Bo Åvall

Styrelsen har haft nio protokollförda sammanträden och ett extra arbetsmöte under verksamhetsåret.

Antal medlemmar per 31 december 2010 var 166 stycken, varav 100 enskilda medlemmar och övriga familjemedlemmar. Under 2010 tillkom 21 nya medlemmar.

Årets aktiviteter har bland annat varit följande:

Regelbundna måndagsträffar på huvudbiblioteket på Öckerö.
Årsmöte 24 februari under medverkan av Eskil Mare, Göteborg, som berättade om de stora skeppsvarvens historia, uppgång och fall.

Medverkan vid den riksomfattande Släktforskningens Dag 20 mars, då Göran Johansson, Hönö, visade ett historiskt bildspel från Öckerö kommun. .

Resa till Torpa stenhus och Åsunden 8 maj.

Studiebesök på Hönö Heden 18 september under ledning av veteranen Arne Johansson från Hönö.

Höstmöte 13 november under medverkan av Birgitta Bengtsson, Göteborg, som berättade om Lundby historia.

Medverkan vid Adventsmarknaden i Hönö Klåva 27 – 28 november med lottförsäljning och ett kulturhistoriskt hembygdsprojekt i samarbete med Hönö Hembygdsförening.

Föreningen var representerad på släktforskarförbundets årsstämma under släktforskar dagarna i Örebro i augusti genom Henrik Karlsson, Varberg.

En stor del av föreningsarbetet under arbetsåret har ägnats åt att förbereda en jubileumsutställning i Öckerö bibliotek under februari 2011 med anledning av att föreningen fyller tjugo år.

Två nummer av medlemstidningen har utkommit.

Föreningen har abonnemang hos Genline, SVAR och ArkivDigital med fri tillgång till deras databaser och digitaliserade arkiv för våra föreningsmedlemmar via släktforskar datorerna på Öckerö bibliotek. Biblioteket bekostar abonnemangen på de aktuella tjänsterna.

En uppdatering av de av föreningen utgivna DVD-skivorna med kyrkoboksmaterial från Öckerö har genomförts.

Förslag till verksamhetsplan för ÖÖSF år 2011

Vi kommer att anordna:

Måndagsträffar under vår och höst på Öckerö bibliotek med handledning av rutinerade släktforskare
Föreläsningar och föreningsmöten vår och höst.
Utflykter och studiebesök.

Vi kommer också att:

Fortsätta arbetet med tolkning av kyrkoarkivalier.
Ge ut en medlemstidning två gånger per år.
Underhålla föreningens hemsida.
Medverka vid Släktforskningens Dag 19 mars 2011 och vid släktforskar dagarna i Norrköping 26 – 28 augusti.

Öckerö 16 februari 2011
Styrelsen

REVISIONSBERÄTTELSE FÖR 2010

Undertecknade revisorer för Öckeröarnas släktforskarförening har granskat räkenskaperna för 2010 och funnit att de är förda mycket väl. Samtliga utgifter och inkomster är styrka med verifikationer. Därför föreslår vi att styrelsen beviljas ansvarsfrihet för det gångna räkenskapsårets förvaltning.

Öckerö februari 2011

Tage oskarsson

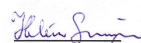

Anders Börjesson

Ekonomisk berättelse för Öckeröarnas släktforskarförening

1/1 2010 - 31/12 2010

Inkomster		Utgifter	
Medlemsavgifter	15 850,00	Försäkring	1 500,00
Försäljning, netto	3 241,00	CD, DVD skivor, böcker	1 976,00
Bidrag, Gåva, stöd	3 450,00	Frimärken, kont.material	2 224,00
Lotteri	9 238,00	Medlemsavgifter	2 142,00
Återbet.Försäkring	938,00	Föredrag, Hyra+fika, Resa	15 864,00
		Kontoavgift	466,50
		Blommor, bok	528,00
		Trycknings kostnader	6 064,00
		Annonsering	6 075,00
		Fondens värdepapperskning	1,54
		Skatt	476,00
Summa inkomster	32 717,00	Summa utgifter	37 317,04
Arets underskott	- 4 600,04		

Tillgångar 2010-12-31		
Behållning från 2009		71 558,17
Arets underskott		- 4 600,04
Behållning till 2010		
SEB Likviditetsfond	44 967,63	F.konto 5191-2040964
postgirot	9 296,50	pg 71 19 28-2
kontant	12 694,00	
		66 958,13
Behållning på pg	429 52 41-6	(Konto för Bingolotter)
		4 961,28

Heléne Sörensson   Tage Oskarsson   Anders Börjesson
Kassör   Revisor   Revisor

Öckeröarnas Släktforskarförening

	Budget 2010	Utfall 2010	Budget 2011
Inkomster			
Medlemsavgifter	13.000	15.850	15.000
Materialförsäljning, DVD	3.000	3.241	4.000
Lotterier	10.000	9.238	6.000
Bidrag, gåvor	2.200	3.450	3.000
Återbet.Försäkring		938	0
Summa intäkter	28.200	32.717	28.000
Utgifter			
Försäkring av inventarier	1.600	1.500	0
Medlemsavgifter till org	2.000	2.142	2.200
DVD, CD, Microkort	5.000	1.976	2.000
Föredrag, resor	15.000	15.864	15.000
Porto, förbrukningsmaterial	4.500	2.224	4.000
Blommor, kaffebröd	2.000	528	1.000
Tryckkostnader tidning mm	6.000	6.064	7.000
Hemsida (abonnemang, webserver)	4.000	0	4.000
Annonsering	4.000	6.075	7.000
Skatt		476	500
Övrigt	1.000	466	1.000
Utställning			10.500
Summa utgifter	45.100	37.315	54.200
Beräknat underskott	1.16.900		1.26.200
Arets resultat		1.- 4.589	

Dagen då fönstret öppnades

Efter mer än 10 år av forskning trodde jag mig ha kommit till vägs ände med mina anfäder d.v.s så långt kyrkoböckerna når. Det var egentligen bara en anmoder i början av 1700-talet som drog till sig lite extra intresse. Jag tydde hennes efternamn till von Hertz men fick efter fördjupad forskning klart för mig att det skulle läsas von Gertten. *Det lät ju riktigt adligt!*

Skulle det bland alla torpare, knektar och rotehjon finnas en adlig ådra? Mycket riktigt! Maria Elisabeth von Gertten var dotter till kaptenen vid Smålands regemente i Jönköping Bernt von Gertten och hans hustru Anna Catharina Eketrä.

Adliga anor....! var det dags att prenumerera på Gods och Gårdar, skaffa monokel och börja skorpa på r-en? Nå ja.. adligheten tog ju slut 1718 när Maria Elisabeth i småländska Tofteryd gifte sig med den ofrälse korpralen Johan Berggren, sedemera kvartermästare vid Smålands regemente.

Adlighet kan ju kvitta, men nu öppnades ett fönster mot en helt ny värld i mitt släktforskarliv. Efter att flera gånger gått tillbaka i kyrkböckerna och kritiskt granskat släktkopplingarna för att undvika önsketänkanden och alltför välvilliga tolkningar var jag övertygad om att vara på rätt väg.

Nu blev det till att studera Anreps och Elgenstiernas ättartavlor och gamla nummer av Släkt och Hävd, publikationer som jag kände till något men aldrig trott att jag skulle få anledning att fördjupa mig i. Ganska snart visade det sig att om man har koppling till en adelssläkt så har man det med många andra adliga släkter eftersom dom ju gärna gifte sig inom ståndet för att bevara sina förmåner.

Internet är också full av uppgifter om den synnerligen väl utforskade svenska adeln och i hissande fart var jag snart djupt ner i medeltiden. Bl.a. visade det sig att en av anmödrarna var Katarina Bengtsdotter, moster till Heliga Birgitta!

Så småningom blev det dags att lägga in de nya fynden i Disgen, dock med en viss vända. Det var första gången jag matade in uppgifter som inte var baserade på egen forskning. Jag försökte så långt det var möjligt att dubbelkolla alla uppgifter vilket inte var helt lätt eftersom många publicerade släktutredningar tycks vara baserade på samma källor.

Märkte att det finns forskare inte tycks tveka att dra sina anor ända till gamla kungar som Bröt-Anund, Ingjald Illråde och Olof Trätälja, personer som i andra källor betecknas som sagokungar från Snorres Ynglingasaga och vars existens inte kan bevisas.

Därtill fanns orimliga kronologiska luckor med barn födda flera decennier efter den påstådda modern var död!

När jag fann en anfader som rövat sin brud ur Vreta kloster och flytt med henne till Norge kändes det som att vara förflyttad till Guillou's Arn-böcker!

En naggande känsla av tvivel och nästan obehag infann sig och jag beslöt att inte dra mina anor längre än till år 1000, bland annat för att Disgen inte tar emot 3-siffriga årtal vilket jag tolkade som ett sundhetstecken.

Men vi har ju alla anor tillbaka till oändlig tid, ingen har uppstått ur intet, det gäller bara att kunna belägga sambanden med en rimlig trovärdighet.

I gamla tider var steget mellan adel och kunglighet inte långt och kopplingar fanns till både norska och danska gamla kungahus. Så nu är mitt Disgen fullt av Överstar och Häradshövdingar bland alla torparna och i dödsorsaksrutorna har rödsot, ålderdomsskröplighet och styng blandats med "stupad vid Poltava och "avrättad".

Bland det roligaste jag funnit är en länk till den stora ön Kimito i finländska Åbolands innerskärgård. Där har min fru Christina sina rötter. Där bodde en kvinna vid namn Barbro Sigfridsdotter som 1599 överlät gården Påvalsböle till sin son Sven Helgesson Rospigh. Denne var gunstling och kammartjänare till kung Johan III och år 1607 adlad till Sven Eketrä. Legenderna gör gällande att han även var oäkta son till Johan III något som väl aldrig kan bevisas. 1639 överläts gården till Axel Oxenstierna som hade hela Kimitoön i förläning. I utbyte fick sonen Johan Eketrä frälsegods i Småland. Ända sedan Christina och jag gifte oss i Åbo för 43 år sedan har vi passerat Påvalsböle (nu Påvalsby) många gånger utan att ha en aning om att våra anor gått sida vid sida en gång i tiden. Underliga äro ödets vägar...!

Så, tack kära anmoder Maria Elisabeth för att du lärer dig med kvartermästare Berggren en gång i tiden!

Du hade säkert inga tankar på en sentida ättling nära 300 år framåt i tiden, men... för att låna slutorden från Taube's Eldarevalsen,

.... " men medge ändå att det samtidigt gav mig en chans! "

Kenneth Quick, Öckerö

Elias Hisings far och farfar

Att Elias Hisings far hette Olof Olofsson och att hans mor hette Kerstin Eriksson var lätt att hitta. Men vem var far till Olof Olofsson? Det

fanns två tänkbara alternativ. Olof Olofsson hade två söner som hette Olof, födda 1706 och 1710, och Olof Larsson en son Olof född 1708.

Alternativ 1

Olof Olofsson från Norra Hästevik gift 1698 med **Kerstin Olofsdotter** från Södra Hästevik. Olof dör 1724, 56 år gammal i Södra Hästevik och Kerstin dör 1737, 65 år gammal.

Barn *Anna* 1699-1722 gift 1720 med Nils Nilsson i Norra Hästevik
Barbro 1701-1763, gift 1740 med Anders Sörensson från Röd, bor i Södra Hästevik
Karin 1703-1705
Olof 1706
Olof 1710
Elin 1714, ogift

I bouppteckningen 1732 efter Olof Olofsson uppges att han har 1/4 mtl i Norra Hästevik som sonen Olof Olofsson den äldre tar över. I domboken 1740, 29/1, nr 12 framgår det att Olof

Olofsson d ä har 1/4 mtl i Norra Hästevik. Brodern Olof Olofsson d y var i Södra Hästevik. Systemen Barbro nämns också. Det var svårt att läsa och förstå allt men det var modern Kerstin Olofsdotter som ägt 1/3 mtl i Södra Hästevik.

Den äldre brodern Olof Olofsson gift 1732 med Karin Börjesdotter, död 1786, 88 år, änka. De flyttar mellan 1732 och 1735 från Södra till Norra Hästevik.

Barn *Olof* 1732, född i Södra Hästevik
Anna 1735, född i Norra Hästevik
Kerstin 1738
Börta 1740, död 1744

Den yngre brodern Olof Olofsson gifter sig 1737 med Karin Andersdotter från Nedergården.

Barn *Anna* 1741, död 1742

När dottern föds kallas han Olof Olofsson den yngre. Så också när han dör 1741, 31 år gammal. Han var med på "fartyget Fortuna herr Holst tillhörigt, hvilket blev sönderstött på Flanderska Bankarna". Ilandfluten och begravd i Calais i Frankrike. Karin Andersdotter gifter om sig 1743

med Lars Olsson. De bor i Södra Hästevik och i bouppteckningen efter Karin uppges att hon ärvt 1/6 mtl där efter sin dotter. Den andra 1/6 mtl i Södra Hästevik (från Kerstin Olofsdotters 1/3 mtl) står Barbro och hennes man för och senare, efter Barbros död, den ogifta Elin Olofsdotter. 1732, samma år som Olof d ä gifter sig med Karin Börjesdotter, gifter sig en Olof Olofsson från Hästevik med Karin Olofsdotter från Amhult. 1733 dör Olof Olofssons hustru Karin i Södra Hästevik (måste vara Karin Olofsdotter eftersom Karin Börjesdotter dör 1786 i Norra Hästevik), även dottern Karin föds och dör 1733. Vilken Olof det är som gift sig och blivit änkling är osäkert. När Olof Olofsson från Södra Hästevik och Karin Andersdotter vigs 1737 anges inte civilstånd. Han kan ha varit gift tidigare. Det kan också ha varit Olof Larssons son Olof som gift sig med Karin Olofsdotter.

Alternativ 2

Olof Larsson (Lassesson) från Österöd gift 1691 med **Ingrid Andersdotter** i Hästevik. Ingrid dör 1733, 62 år gammal och i bouppteckningen 1733 efter henne ingår mark i Södra Hästevik, Torslanda och i Lunnegården, Björlanda. Olof dör 1740, 85 år gammal.

Barn *Anna* 1691-1693
Gertrud 1693-1777 gift 1711 med Olof Andersson, 1682-1764, i Norra Hästevik
Anders 1695-1695
Lasse 1698 gift 1719 med Anna från Syrhåla
Anders 1703-1720, 16 år gammal
Anna 1705-1706
Olof 1708

Olof Olofsson gift ca 1735 med Kerstin Eriksdotter, död 1789, 75 år 10 mån. Det finns ingenting noterat i Torslanda om vigseln. Troligen kommer Kerstin från en annan socken och giftermålet har skett där. 1781 dog Olof Olsson i Södra Hästevik av uppkastning, på det 75:e året.

Barn *Cornelius* 1735
Ingrid 1737-1738
Anna 1739-1755
Olena 1741, gift 1761 med Berent Jacobsson i Björlanda
Henrik 1744
Ingrid 1744 gift 1770 med Sören Olofsson från Björkö Ryd
Erik 1747

Olof 1751-1751

Elias 1752-1807, gift 1778 med Johanna Petersdotter i Kärr

Erik är troligen den styrman Erik Olofsson Hising som är gift med Johanna Hansdotter i Röra Norgård, Björlanda. Johanna Hansdotter är kusin till Elias hustru Johanna Peterdotter (mödrarna Karin och Anna är systrar). Erik dör 1806 i Röra.

Vad jag kommit fram till är att Olof Larsson och hans son Olof är Elias farfar och far.

Inger Börjesson 2010-11-24

Några artiklar om Öckerö och Hönö

Insänt av JanYngwe Linderhav

(Forts från föregående nummer)

Kungliga Biblioteket har börjat skanna svenska dagstidningar fram till år 1935.

Det finns många intressanta artiklar och mer kommer säkert. Hoppas de gamla tidningarna från Göteborg kommer att skannas. Idag finns det en del information från Göteborgs Weckoblad och Göteborgs Weckolista.

Jag gjorde lite sökningar på Öckerö och Hönö och här kommer några artiklar, har lagt till några kommentarer från min forskning om en del av personerna. [Kungliga Biblioteket - Svenska Dagstidningar](#)

Tidning för Wenersborgs stad och län 1897-12-09

En seglats för lifvet

Förra måndags morgon kl 4 seglade Hönöbåten "Delfin" ut från Hönö Klofva för att idka backfiske i närheten af Trindelen. Vädret var vackert — skriver G. H. T. — och vinden OSO. "Delfin" hade emellertid ej hunnit särdeles långt ut i Kattegat, innan vinden började friska och draga sig öfver åt nordkanten, samt kom slutligen som en rytande nordost, vräkande upp sjön i oroväckande grad.

På "Delfin" minskades seglen, och besättningen försökte att taga sig tillbaka under svenska landet. Men då "Delfin" äfven med bottenref icke kunde segla i det hårda vädret, lades bi. Så fortgick det en stund, under det att sjön växte. Det fans dock icke något vidare skäl till oro. Båten var ny och redde sig godt. Men plötsligt inträffade en händelse som slog besättningen med förfäran och häpnad — den nya, som man trodde, starka båten sprang läck. Och det var en läcka, som ej var obetydlig. Förut, på babords sida, hade två bord under båtens häftiga arbete i sjön lossnat från sina fästen i stäfven. Det ena bordet fick genom skärningen en två famnar lång spricka. Genom denna och genom hålet vid stäfven strömmade vattnet in, och "Delfin" skulle gått till botten i en handvändning, om den icke lagts öfver på den andra bogen. Nu gick läckan ihop något, och besättningen lyckades med pumpen och två pytsar att något så när hålla båten läns.

Läckorna tillstoppades inifrån så godt sig göra låt med madrasser o. d.

Som alle man måste deltaga i arbetet för lifvet kunde båten ej hållas under segel. Storseglet hade rifvits ned i däck och med focken intill masten låg "Delfin" back mot sjön, drifvande bort åt Jutland.

Snart fann man dock, att räddning icke på detta sätt vore möjlig. Man förmådde endast genom oafbruten pumning och pytsning hålla båten flytan- de och detta tog för mycket på besättningens krafter så fara var att båten ej skulle hinna att drifva i land innan krafterna voro slut. Man satte således upp seglet och med detta i styrbords sida, hölls af för vinden och styrdes på danska landet. Genom den starka farten pressades vattnet naturligtvis in i skrofvat, men det gick dock

temligen att hålla sig uppe. Utom den som höll rodret arbetade alle man oafbrutet vid pumpen och pytsarne men icke för ty var det jemt så mycket vatten i rummet, att båten vakade sämre.

Detta märktes ej så mycket, medan man ännu befann sig på djupare vatten med längre sjö. Men när man hunnit närmare danska kusten växte sjön och brottsjöarne kommo allt oftare. Slutligen då man ej var mera än vid pass tre fjärdeles mil från land, kommo tre väldiga sjöar efter hvarandra rullande öfver båten.

Halvfylld, som den var, låg den död i sjön och kunde ej lyfta sig igen, utan gick till botten. Detta gick så fort att besättningen ej kunde få med sig något af sina tillhörigheter, men på samma gång på ett så stillsamt sätt, att besättningen kunde klifva i lill-båten medan den stod på däck. Nästa ögonblick flöt lill-båten af sig sjelf af däck och nu gällde det att med ett par åror arbeta sig fram till stranden genom brottsjöar och bränningar. Huru det gick till visste man knappast men färden gick bra, och de skeppsbrutna lyckades komma i land vid Saeby, ett stycke söder om Fredrikshavn. De blefvo där af befolkningen omhuldade på bästa sätt och återkommo i fredags till Göteborg med ång. "Blenda".

Kalmar Tidning 1898-07-09

Enslingen på Kalfsund kan man med allt skäl kalla den å Kalfsund nyligen aflidne Elias Uhrström. skrivnes i Göteb. Aftonbl.

Enligt i trakten erhållna upplysningar skall han för 40 å 45 år sedan ha kommit till Hönö. der han varit bosatt allt sedan. Det säges att han varit apotekare i Karlskrona, men begått ett olyckligt misstag, som förorsakat en människas död. och efter utståndet straff hade han nu flytt människors — åtminstone sina jemlikars — sällskap för att som en enstöring lefva å en af skärgårdens kala öar.

Med de medicinska och kirurgiska kunskaper han i sin förra lefnadsställning förvärfvat gjorde han mycket godt der ute och betraktades naturligtvis som ett slags undergörare.

Han var dock icke en af dessa qvaeksalfvare. som bedraga folk och hvilkas vanliga knep är att bota sjukdomar »fritt» och sedan taga hutlöst betalt för någon undergörande humbugsmedicin, som de sjelfva tillverka, och på så sätt tjena sig rika. Var det något fall Uhrström ansåg sig icke begripa, hänvisade han alltid till läkare, och betalning fick man ge efter behag. Sjelf fordrade han aldrig någon.

Talet om att han haft rika släktingar, som understödt honom är totalt gripet ur luften. Tvärtom lefde han. den forne »herrsckapskarlen», mycket tarfligt och på den fattiga fiskarebefolkningens enkla vis, och några penningbidrag lär han ej ha erhållit förr än nu. då han ärfde 500 kr. efter sin för ett par år sedan aflidne broder, musikern C. J. Uhrström. Denne och en brorson, handlanden C. A. Uhrström. likaledes nu död. voro hans enda kända anförvandter. Ensam lefde han derute, bland menniskor som väl icke förstodo honom och som han i bildning stod högt öfver. ensam med sig sjelf och sina medicinska och naturvetenskapliga böcker, som han jemt och ständigt studerade.

Och så slutades hans lefnadslopp med ett slaganfall, då han skulle lyfta sina 500 kronor å Kalfsunds postkontor. Då han utkom från postkontoret tycktes han vara »besynnerlig», så att några personer funno sig föranlåtna att följa efter honom. Han satte sig å en bänk, lutade sitt hufvud i handen, och när man såg närmare var han död. Han var då 76 år, 6 månader och 19 dagar.

I onsdags begrafdes han å Öckerö.

Dalpilen 1900-11-16

Sex fiskare omkomna.

Göteborg den 14 nov.

I går e. m. vid 5-tiden drucknade 6 fiskare från Knipla i norra skärgården. De hade varit på sillfiske, och allt hade gått väl, tills de vid hemkomsten lämnat den stora båten vid förtöjningspålen och skulle ro i land med en liten båt.

Endast några famnar från bryggan kantrade denna i stormen och af 7 man kunde endast 1 simmande nå bryggan. Ingen på ön observerade olyckan. Af de omkomna voro 5 gifta och efterlämna familj Samtliga de döda voro i sin bästa ålder.

Kalmar tidning 1901-09-11

Kyrkoherde stämd för falska beskyllningar.

Kyrkoherde Alfr. Gullbring i Torslanda var häromdagen instämd för Askims ni, fl. häradsrätt i Göteborg af hemmasonen Axel Henriksson i Hönö Röd att ansvara för det han år 1897 skulle ha beskyllt Henriksson att ha slagit ihjäl en person vid namn Birger Carlsson och i år beskyllt honom för att ha bragt en Anders Gustafsson om lifvet. Som misstänkt för det förstnämnda brottet hölls Henriksson 22

dagar i häkte, till dess hans oskuld uppdagades, men den senare historien hade ej så ledsam påföljd, enär dödsorsaken lyckligtvis i rätt tid utröntes af vederbörande kronolänsman.

Att stämning icke förr uttagits har sin förklaring deri att Henrikssons fader icke velat det, men under tiden har H. blifvit myndig, och nu söker han upprättelse och fordrar utom laga ansvar 1,000 kr. i skadestånd.

Då målet påropades uppträdde för svaranden kronolänsman S. Elfving och företedde en ofullständig rättegångsfullmakt. hvarjemte upplystes att stämningen icke på vederbörligt sätt delgifvits kyrkoherde Gullbring.

Under sådana omständigheter rådde domaren Henriksson att uttaga ny stämning.

Kalmar Tidning 1909-01-20

Bränd till döds.

På Hönö Klåfva i Göteborgs skärgård inträffade i Söndags en fotogénexplosion, hvarvid en människa brändes till döds och en annan svårt skadades. 28-åriga Ida Nilsson skulle hålla fotogen i spisen. Det fanns emellertid glöd i denna, och följden blef en explosion som antände flickans kläder.

Fadern, som sökte komma till hjälp, fick kläderna antända.

Flickan afled efter ett par timmar, och fadern har måst avföras till sjukhus

- *Min kommentar:*
- *Ida Olivia Karlsdotter, född 18811221, Björlanda.*

Kalmar tidning 1912-03-08

Svår kolosförgiftning i Marstrand.

Fem fiskare i lifsfara. En svår kolosförgiftning har i tisdags natt inträffat i Marstrand å i hamnen liggande trawlaren »Fride» från Öckerö. Samtliga ombord varande fiskare, August Svensson, Per Alexandersson, Alarik Svensson, Bernhard Jansson och Carl Johan Persson, påträffades vid 8 tiden på morgonen af några andra fiskare från samma plats liggande sanslösa i skansen. D:r Bauman tillkallades genast och genom ihärdig behandling lyckades man få de fyra förstnämnda till lif igen De äro i ytterst medtaget tillstånd, men man hoppas att de äro räddade. Däremot hade det ännu på middagen icke lyckats att få lif i Carl Johan Persson. Orsaken till olyckan uppsrifves vara att rökluckan på grund af vindkastning kommit att sluta till rököppningen.

- *Min kommentar:*
- *Karl Johan Persson, född 18870522, Norgård, Öckerö.*

Kalmar tidning 1913-11-21

Drunknade dagen efter bröllopet.

Då Hönö-kuttern »Dagmar», lastad med sill, skulle löpa in i Kalfsunds hamn, slog seglet till en af besättningem, som befann sig på däck. Mannen föll öfver bord och hade troligen blifvit bedöfvad, ty han sökte ej gripa fast i de linor, som kastades ut till honom af kamruterna. Den nödställde gick efter några ögonblick till botten. Den omkomne, som hette Sigfrid Zackrisson, var 25 ar gammal. Han hade dagen förut firat sitt bröllop.

- *Min kommentar:*
- *Zacharias Sigfrid Zachariasson, född 18880920, Hult, Hönö, Öckerö, gift med Gerda Kristina Johansdotter, född 18901102, Bergagård, Hönö, Öckerö.*

Kalmar tidning 1918-05-13

Göteborg, söndag.

En fruktansvärd minolycka har i går eftermiddag inträffat i Skagerack mellan Vinga och Skagen. Ångråtlaren "Agnes" av Göteborg, förande tio mans besättning, gick då på en sannolikt förankrad mina och sjönk efter explosion, dragande 8 man med sig i djupet.

Vid 10-tiden på lördagsförmiddagen hade ett antal trålare avgått från Göteborg. Vädret var fullständigt siktbart. Man hade kännedom om de senaste minvarningarna och höll för den skull noggrann utkik, men intet misstänkt observerades. Plötsligt hördes en detonation och "Agnes" syntes flyga i luften. Explosionen ägde rum med oerhörd våldsamhet. Fartyget, som var av järn, sprängdes i flera stycken och sjönk ögonblickligen. Från de närmast varande trålarna sattes genast ut båtar och två av "Agnes" besättningsmän räddades. Do övriga ombordvarande hade följt fartyget i djupet.

De omkomna äro befälhavaren, kapten Josef Olsson från Göteborg, född 1888, styrman A. Kristoffersson från Öckerö, född 1875, maskinisten G. Johansson från Göteborg, född 1875, stewarten J. Andersson, född 1872, matroserna I. Johansson, född 1889, och

Emil Persson, född 1891, eldaren E. Forssblod, född 1876. och lämparen G. Eliasson, född 1899, samtliga från Göteborg.

Såväl kapten Olsson som flera av de övriga efterlämna familjer.

"Agnes" tillhörde fiskeribolaget Svea och räknades som en av Göteborgs trålflottas bästa fartyg.

Så snart meddelandet om händelsen spreds över det område, där trålflottan befann sig, återvände samtliga fartyg och förfrågan hos redarna i dag har givit till svar, att det ar ytterst osannolikt, att man vågar gå ut på fiske under nuvarande förhållanden.

Dalpilen 1922-09-22

Till Hönö i Bohuslän har ingått meddelande om att Hönö-båten, motorjakten Carnegie, 5 september anlände till Halifax från England för att idka fiske i farvattnen utanför Newyork.

Carnegie utgick från Öckerö för att fiska i Nordsjön, men resultatet blev dåligt. Den avgick från Hull den 10 juli.

Fartyget, som krossat Atlanten, är endast 60 fot långt och försedt med en motor om endast 39 hkr.

Dalpilen 1925-10-10

FISKAREN FÖLJDE MED VADEN I DJUPET.

En drunkningsolycka inträffade på tisdagen enligt G.H.T. utanför Anholt. En fiskare från Öckerö, O. Berntsson som befann sig ombord på en fiskebåt råkade då vaden skulle kastas ut trassla in sig i densamma och följde med i djupet.

Han var i 40 års åldern och efterlämnar hustru och två barn.

- *Min kommentar:*
- *Karl Oskar Sigfrid Berndtsson, född 18810326, Sörgård, Öckerö, gift med Else Hedvig Merz, född 18900411, Glauschau, Sachsen, Tyskland.*

Lars Andersson
Björkö Bångegård
f. 1794-11-09
d. 1836-02-17
och

Far: Anders Bryngelsson
Mor: Elisabeth Larsdotter
Björkö Wästergård

Alexander Hinricsson
Björkö Sörgård
f. 1812-04-04
d. 1836-02-17

Far: Henric Olsson
Björkö Sörgård

Personalia

Att omtala dödligheten är ett outtömligt ämne. Man behöfver icke dräpa sin tid med hufvudsak om de döda för mänskors ögon ådagalagda sista vandel antingen den varit vis eller ovis. Endast Herranom den allvetande tillhör domsrätten. Men låtom oss af deras hädanfärd hämta samtalsämne till vår egen försigtighet. Olyckshändelsen gifver oss anledning till tanke på vår egen ställning. Märke vi då hos oss öfverdåd O speglom oss då i dem som före oss hafva gått ner i hafvets brusande, i grafvens tysta och ta kom Gud för varje dag solen ännu för oss lyser på nådens himmel. Lars Andersson från Björkö Bångegården föddes derstädes år 1794. Fadren Anders Bryngelsson, Modren Elisabeth Larsdotter Lars upväxte i föräldrarnas hus och der trädde han år 1825 i äktenskap med pigan Anna Maja Ericsson från Öckerö. Han är känd såsom hafvande varit en Christelig hufvudsak och älskad af dem som närmare känt honom. Han är saknad icke blott af en arm enka utan äfven af de 5 barnen, det äldsta icke fyllt 11 år det yngsta knappt ett 1/4 dito. Hans bror Bryngel berättas hafva för längesedan drifvit bort på ett stycke is och drunknat. Men med Lars Anderssons och Alexander Hinricssons jordiska ändalyckt gick till på så sätt att de i sällskap med hvarandra i en båt på hemvägen från Gborg Onsd. d 17de sistledne Febr. vid aftonen afledo i sjön efter all sannolikhet på det ställe der deras bestämda kosa fordrande båtens vräkande med sidan mot häftig stormande nordostan, hvaraf båten hellst såsom dertill kanske rank måste hafva kantrat. Alexander föddes år 1812 d. 4de April och gick första gången till Nattvarden 1828. Djerf men ändå en anständig lefnad var det mig bekanta dragen i ynglingen, och jag förmodar han varit bra äfven deraf att han behandlats af ömma föräldrar. Hans moder var nog lycklig att icke upleva denna vinter för några så sorglig som cholerans tid, men hans fader sörjer i sitt sinne hvar är en sådan smärta som min smärta?! Lars Andersson dog i en ålder af omkring 42 år men i 24ra Do fattades för Alexander Hinricsson 47 dagar. Bägges kroppar äro hittade och nu i kyrkogården lagde men om själarna deras heter det: Hvar de äro komna der blifva de.

Till sist:

Glöm inte bort att skicka in era bidrag till
nästa tidning i god tid. Senast 30 augusti
men gärna tidigare

HA EN SKÖN
SOMMAR